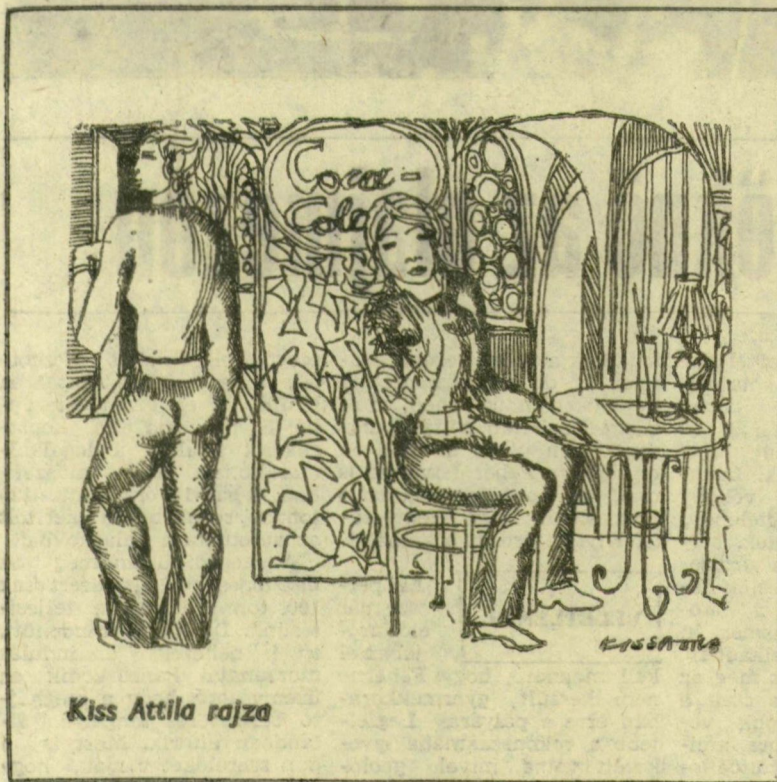

DM

magazin

Kiss Attila rajza

Lemez- lovasok a klub- ban

Olvasom platánfák törzsére ragasztva, a vállalati hirdetőtáblákon, újságban, keretes hirdetésként, csak a rendezők változnak, a cím mindig ugyanaz: Disc Jockey klub.

Van, aki már eleve nem jó szemmel nézi ezt a nem éppen magyaros kifejezést, de hát mit tegyünk? A lényeg úgysem ez, inkább a tartalom. Még KISZ-es koromból emlékszem, nagyon sokat gondolkoztunk, hogyan lehetne összefogni a fiatalokat. Olyan valamit kitalálni, ami vonzó, ami hétről hétre összehozza őket. Erre 1973-ig kellett várni. A közelmúltban a két „leghíresebb”, a Royal és a Bocskai Disc Jockey klubját látogattam meg. Kíváncsi voltam, hogy szórakoznak, mit csinálnak a fiatalok egy ilyen lemezklubban.

Royal eszpresszó. Hétfő délután 5 óra. A bejárat mellett tábla: minden hétfőn Disc Jockey klub 6-tól fél 10-ig. A protekciósok itt is már fél órával a nyitás előtt elfoglalják helyeiket. Sercegnak a Marschallok, a mikrofon kattogása tölti meg a presszónak egyáltalán nem nevezhető, túl drágára méretezett nagytermet, mely főleg hétköznapokon ásitózik üresen. A hét öt napján talán még a villanyzárlát sem fedezi a bevétel. Mit volt, mit tenni a Hungarhotels vezetői törték a fejüket, hogyan lehetne fellendíteni a forgalmat. Szerveztek nyelvtanfolyamot — nem jött be. Próbálták énekesnőt szerződtetni — az üres székeknek énekelte. Aztán, ahogy kezdett divatba jönni a „diszkó” — ezzel próbálkoztak. S ez a vállalkozás már teljes sikert hozott.

Sokat töprengtem, hasznos szórakozási forma-e a Jockey klub? Igaz-e, hogy a Disc Jockeyknak még a bőrtük alatt is pénz van? Szóval a kíváncsiság... Ez vezetett, amikor leültem az egyik asztal mellé, s az a sok megválaszolatlan kérdés.

Hat előtt öt perccel megindul a roham a helyekért. Még né-

hány pillanat, és felbőg az erősítő, s „Futótűzként” tölti meg a termet John Lennon melódiája. Az érkezők között nagy meglepetéssel fedezem fel a Hungarhotels Vállalat igazgatóhelyettesét, Fekete Pétert.

— Tudvalevő, hogy a Royal hétköznap igencsak üres — kezdi a beszélgetést, majd így folytatja: — zenét hallgatni viszont minden hétfőn szép számmal eljönnek ide a fiatalok. Célunk, hogy kulturált körülmények között szórakozzanak. S ha ez most épp a zenéhez kapcsolódik, hát miért ne? Legyen.

A belépő 10 forint, s ebből fizetik a kapusokat, a két Disc Jockeyt, s ami megmarad, az a Hungarhotels KISZ-szervezeté. Nem látni rongyos farmernadrágot, rikító divatcikkeket. Valamennyien izléses, egyszerű öltözetben érkeznek, vitatkoznak sportról, zenéről, beszélgetnek a szerelemről.

Kovács Magdi barátnőjével, Ötvös Évával érkezik. Magdi: — Szeretek táncolni, s másutt hétfőn nincs Diszkó. Meg aztán ez elit hely. Éva: — Amióta megnyitott, idejárom. Jó a zene, jó a társaság.

Gémes Tamás, az egyik Disc Jockey. Fél 7-kor fut be, hóna alatt nagy köztém lemezzel. — Most hoztam egy kis frissítést; Tom Fogerty, Joe E. Young, Santana, Georg Harrison... Mikközben beszélgetünk, megkér, ne írjam le, hoi dolgozik. Ahogy mondja, nem venné jónéven a főnöke.

— Mennyit kap egy-egy műsor után?

— 500 forintot. Járatom az angol New Musical Expresszt, a Bravót, sőt még holland zenei lapokat is. Negyven darab LP-m és 350 kislemezem van. A műsort Meszlényi Mihállyal csináljuk — mondja, s büszkén mutatja a legfrissebbet, Janis Joplin emléklemezét, s Ringo Starr és Bob Dylent kislemezeit. Közben megérkezik Fodor Etelka, a Hungarhotels KISZ-szervezetének szervező titkára, akitől megtudjuk, hogy az összegyűlt pénzből kirándulásokat akarnak szervezni, és berendezni egy könyvtárat.

A mellettünk levő asztalnál láthatóan is élvezi a zenét egy fiatalember. A ritmussal együtt dobban az ujjai az asztal márványlapján. Dani József, a tejipari vállalat villanszerelője.

— Hogy miért járok ide? Szeretem a beatzenét, meg aztán én is szeretnék a vállalatonál Disc Jockeyt csinálni.

— Nem gondolt még arra, hogy valami mást, tartalmasabb formákat is lehetne „belopni” egy diszkó műsorba?

— Nem. Ez elképzelhetetlen. Más napokon viszont?... Akik hétfőnként eljönnek a zene miatt, azok esetleg egy irodalmi műsoron, vagy TIT-előadáson is szívesen részt vennének. Szerintem így lehet összehozni a fiatalokat.

Igen, sok igaza van Dani Józsefnek. Csak ez a tartalom, ez

a „más tartalom” még hiánycikk, a Disc Jockey klubok műsorában. Már búcsúzni készültem, amikor az egyik fiatalember hozzám lépett, és csak ennyit mondott: jöjjön el szombaton a Bocskai, Oriáshoz, és csak aztán írja meg a cikket.

Megfogadtam a tanácsát. Igaz is, a Jockeyek között Oriás a „legmenőbb”. Ő volt az első Szegeden, aki két évvel ezelőtt diszkó-műsorra hívta a gimnazistát, ipari tanulót, építőipari munkásfiatalt. Szerencsém volt, hiszen soron kívüli műsorra invitált egy telefonhívás. A DÉLEP KISZ-szervezetének karácsonyi műsorára. Oriás azonnal végigvezetett a klubteremre, meg kell vallanom, meglepődtem. Pazarul dekorált terem, egy plafonig érő, feldíszített karácsonyfa, alatta ajándékok, a falakon ki mit tudszert vetélkedőhöz szükséges táblák. S a magas pulpitus — Oriás „szentélye”. Lila, vörös és kék rejtett világítással. Egyszóval kitűnő hangulatot áraszt minden.

Céljaikról, terveikről, s az esti programról már a KISZ klubhelyiségében beszélgettünk.

— Végre eljutottunk oda, hogy a közönség aktív résztvevője tud lenni a műsornak — kezdte a beszélgetést Oriás, miközben néhány üveg sör került az asztalra. — Fejtőró és ügyességi játékokat fundáltunk ki. Ezenkívül fellép Hegyi Püstös László karikaturista, és Tiborszky Péter gitáros-énekes. A fejtőró játékok győztesei értékes díjakat kapnak.

Fejér Nándor, a DÉLEP KISZ VB kultúrfelelőse egy öt magnószalaggal érkezik. Oriás tollat ragad, és a doboz lapján kellemes karácsonyi ünnepeket és boldog újévet kíván — miközben megjegyzi, hogy kétszer 30 perces Jockey műsor van a szalagokon, melyeket a nyertesek már a szilveszteri „bulikon” lehallgathatnak.

Fejér Nándor a klubéletéről tájékozott.

— Ötvenfős állandó klubtagságunk van. A többiek 10 forintos belépődíjat fizetnek. Oriás mindent megtesz azért, hogy a fiatalok zenei ízlését is formálja. A „gumizene” helyett a progresszív felé próbálja terelni a figyelmet. Két év óta működünk, de fegyelmi ügyeink még nem voltak. Igaz is, jó vezetői gárdánk van. De nagy segítséget kapunk a vállalat igazgatójától és vezetőitől. Mi így próbáljuk összehozni a DÉLEP KISZ-eset.

Aztán elkezdődött a műsor. Engem is bevontak a táncba. Egy nagy családnak tűnt a Bocskai közönsége. S ebben a klubban már nemcsak a zene dominált. Itt már a tartalmat is „belopták” a programba. S kiderült, nem kell félni, hogy ezen esetleg elbukhat egy diszkó műsor, mert éppen az ellenkezője történt. Nagy sikere volt.

Bagaméry László

